

Hej til alle jer der gider læse dette.

Når jeg skriver "alle jer", har jeg allerede forudsat, at der er andre end mig selv, der reelt gider læse, hvad jeg har på hjertet hvilket nok måske er lidt optimistisk af mig, men pyt jeg prøver alligevel.

Da jeg første gang kæmpede mit korpus på 0,1 ton helt til Randers for at forsøge at deltage i den træning samt det sammenhold, Randers klubben havde, gik det faktisk ret hurtigt op for mig, at man - af en eller anden grund - i Randers havde fået opbygget noget unikt, som man ikke så tit ser - specielt ikke i hunde verdenen.

I Randers er den "helt galt", her taler man pænt til hinanden og accepterer hinandens særheder, man fremhæver ikke sin egen hund frem for andres (Dette er nok mest fordi, vi alle godt ved, at vores selvfølgelig er de bedste hunde, så vi behøver ikke at fremhæve dem hele tiden) man hjælper andre, og det drejer sig ikke kun om en selv.

I Randers farer træneren frustreret rundt og hiver sig i håret, alt imedens en depression banker på døren, fordi hun ikke føler, hun kan hjælpe alle nok og tilbyde, hvad der for hende er optimalt, ja vi andre dødelige lytter bare og høster guldkornene og priser os lykkelige for sådan en træner!

I Randers hjælper alle, hvis en ejer eller hund har problemer - man står ikke i baggrunden og godter sig lidt, nej man tager tingene til sig og hjælper det bedste, man kan.

I Randers er det, som sagt før, "helt galt", vi prøver ikke at få nogen til at deltage i en udstilling eller gå op til en prøve, de ikke er klar til; tværtimod støtter vi dem i det, der er bedst for Dem og deres hund og prøver at give dem de værktøjer, der skal til, for at det kan lykkes for dem (Så må de jo selv om, de vil tage mod hjælpen, men i Randers får de den).

I Randers er man ikke bange for at tage tyren ved hornene og fortælle, hvor skoen trykker i stedet for, at alting foregår lidt i det skjulte, som en baggårdskat. (Personligt tror jeg aldrig, jeg kommer mig over det trauma, jeg har fået ved at være det store afskrækkende eksempel for hele klubben) HVIS SVEND GØR DET, SÅ LAD VÆRE MED AT GØRE DET, DET ER HELT SIKKERT FORKERT!! (ondt)

Det, jeg gerne vil med det her, er såmænd bare at takke jer alle og huske os alle sammen på, at vi i Randers har noget unikt kørende, som vi alle skal værne om og glæde os over, kan lade sig gøre, og at vi alle har en forpligtelse til at passe på dette, da det er en skrøbelig ting, som kan ødelægges hvis vi ikke passer på den.

Tak til jer alle der gad læse.

Mvh

Svend Corvinius

